

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Zaterdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk.

Blad.

8 December.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Vrijdag den 7 December.

betreffende de laatste Fransche en Belgische Nieuwsberichten, benevens de Fransche Beursprijzen van den volgende dag.

NEDERLANDEN.

Breda, den 6den December.

Bijzondere berichten uit Antwerpen, tot gisteren avond loopende, handelen de volgende bijzonderheden over het aldaar voorgevallene in de beide laatste dagen.

Nadat in den avond van maandag de militaire autoriteiten, op onderscheffene plaatsen, door hare agens, had doen aankondigen, dat de aanval op de citadel den volgende morgen vroegelijk zoude beginnen en de stad waarschijnlijk groot gevaar loopen, had de schrik en onsteltenis zich van aller harten meester gemaakt, en werd aan niets meer gedacht, dan om zich en de zijnen in veiligheid te brengen en aan eenen, naar 't schreef, wissel dood te ontrukken. Den ganschen nacht door zag men dan ook niet dan geheele scharen vrouwen en kinderen, met het nog slijbare ten poorte uitsijlen; en zoo groot was de emigratie, dat de stad des morgens van ingezetenen als 't ware uitgestorven scheen. Na echter vertoonde zich een ander schouwspel. Op alle openbare pleinen, aan de Schelde, in de loopgraven stonden zware piketten belgische troepen, de kanonniers met de brandende lonten bij hunne stukken, op de batterijen en uitgespannen veldgeschut op de groote markt, enz. Van het zoo gevreesde vuur scheen echter niets te komen; het kasteel loste, nu en dan, alder kwartier eens ontrent, een schot en het fransch geschut werd niet gehoord. Men dacht reeds, dat onze militaire autoriteit den invonges slechts schrik had zoeken, aan te jagen en eene ijdele vertooning willen maken, toen gindelijk om elf uren, den zoo bang te gemoet gekeren angst, die daarop volgden, kunnen niet beschreven worden; het was eerst na eenig tijdsverloop, toen men zag, dat de stad ongehinderd bleef; dat de gemoederen tot bedaren kwamen. Het geweld van den aanval was niet zoo overgroot als men had verwacht; ook het kasteel antwoordde zoo zeer niet; om twee uren scheen het bastion van het kasteel, aan de zijde van Berchem, tot zwijgen gebracht; naar het zeggen waren er stukken van de bomvrij gemaakte batterij afgeylogen; tegen den avond was het vuur op de forten St. Laurent en Kijl merklijk verminderd. Eene fransche batterij van vijf stukken moet veel geleden hebben en buiten staat zijn om meer te dienen. Het geschut was in den vooravond in 't algemeen veel minder, doch vernielde zich weder wat, tusschen 8 en 9 uren. Het vuur werd in de stad minder gehoord dan men verwachten zou, wat toe alsmede bijdraagt, dat de wind van ons af is. Toen het bleek, dat op de stad niet geschoten werd, trokken de piketten militairen af, en werden door nieuwsgierigen vervangen. De toeloop naar het kasteelplein (de esplanade) is groot, al de punten waar men zich veilig rekent, zijn met nieuwsgierigen vervuld; een aantal heden zien men op de daken van de hooge gebouwen, of op die der openbare etablissementen aan de Schelde, waar daartoe zelfs verrekijkers voorhanden zijn, het bombardement aan- schouwen.

In den afgelopen nacht (van dinsdag op woensdag) is het geschut doorgaande gehoord, doch niet zeer hevig, tot omtrent zeven uren in den morgen; waarna het veel heviger geworden is. Kort daarop zag men van het kasteel een zware rook opgaan en bleek het weldra, dat er brand was. Het geschut is, den ganschen dag door, veel meer gehoord geworden, dan gisteren (dinsdag). In den namiddag scheen er op twee plaatsen brand, waarvan de een echter tegen avond wederom gebluscht was. Het kasteel, ofschoon zijn geschut uitmuntend bediend wordt, geeft echter minder vuur dan men algemeen had gedacht, belggen steeds het denkbeeld levendig houdt, dat het zyne krachten tot den eigenlijken aanval bespaart. In de stad is nog niets gevallen, dan een stuk bom in den hof van het atheneum nabij de kloosterstraat. Boven en op het kasteelplein zijn ook verscheidene bommen gebarsen.

Het *Journal d'Anders* meldde gisteren, dat de stoomboot *Surinamen*, tot voor het bassin zou gevaaren zijn, dit is onwaar; zij is niet voorbij het fort St. Maria geweest. Heden heeft gemelde stoomboot de korvet *de Komeat*, het fregat *Durand*, benevens de ronalligende kanonneerbooten, die te samen voor het fort St. Maria en wat nader bij de stad gestationeerd waren, de rivier lager af en buiten het gezigt van de stad gesleept. De kleine stoomboot *Chasse*, (die gertijds voor de overvaart van hier naar het Vlaamsche Hoofd diende) heeft twee kanonneerbooten, die tegen het kasteel aan lagen en nadeel leden van de bommen die over vloegen, aan de overzijde door de oude coupure van verleden jaar, vooraan in den polder gebracht, waar zij zelve ingehijst is blijven liggen. Tegen of van het Vlaamsche Hoofd is nog niets verrikt. Heden kan men weder vrij in en uit de stad. Op de beurs zijn geen zaken gedaan. Intusschen is nog heden een geladen koopvaarderschip uit zee alhier aangekomen.

De berichten door de beide Antwerpsche bladen, het *Journal d'Anders* en het *Journal du Commerce* van heden, geven, stemmen met het bovengeschiede goedelijk overeen. Het eerstgemeld blad houdt nog boven dien verlaten de Franschen thans hunne eerste parallelen en de toegangsbatterijen hebben voltooid. Er zouden, volgens hetzelfde, thans 120 stukken in batterij staan; de laatste waren langs den weg van Vilryk, waarop het geschut der citadel gericht was en in weerwil van deszelfs aanhoudend vuur,

bestemder plaats gekomen. Bij de voortdurende, die daar werkzaam was, zouden nog twee andere komen. — Het *Journal du Commerce* zegt, dat het vuur der citadel in de beide laatste dagen, niet minder digter dan in de eerste van het beleg is geweest. Volgens hetzelfde zouden de Franschen zich weder op nieuw van den post aan het Melkhuis hebben meester gemaakt. Vooris meldt hetzelfde, dat in den namiddag van gisteren de woning van den scheepsbouwmeester aan het Stokfseel in brand was geraakt en dat dit de verklaring was, van het in de stad verbruidgerucht (zie ook dien doer) dat een den gebouwen van het kasteel in den brand stond. Men wist niet, of gemeld huis door de fransche artillerie of door die van de citadel in den brand was geraakt.

Laatstgemeld blad is gisteren niet kunnen verschijnen, het door de overigheid als na zeker gesteld en aangekondigd bombardement, had alle zijne werklieden, op eigen lijfsbehoud en dat der hunnen bedacht, de vlugt doen nemen, en bij hunne terugkomst in den namiddag waren de poorten gesloten.

In Antwerpen is eergisteren middag, weinige uren nadat het vuur tegen de citadel begonnen was, een *eerst belevingsbulletin* uitgekomen, waarin gezegd wordt, dat in den nacht en den vroegen morgen de batterijen bewapend geworden zijn en het sein tot den aanval 10 minuten voor half twaalf gegeven was, dat de stukken van het fort Montebello, door fransche kanonniers bediend, haar vuur tegen de citadel geopend hadden, dat er geen schot op de stad was gedaan, en overigens alle voortvorigten deze genomen waren. Dit stuk is door den luit. kolonel *Chapelle*, adjunct-chef van den staf onderteekend.

Van de divisie *Sebastiani* in de Vlaanderen hoort men weinig. Volgens het *Journal d'Anders* heeft dezelve verscheiden batterijen op de Schelde-dijk tusschen het fort Isabelle en Pijp-Tak opgericht. Eene der regimenten bewaakt den dijk rondom de inundatie van het Vlaamsche Hoofd, eene andere, meer benedenwaarts den zeedijk en die rondom den St. Anna-polder, terwijl een derde bij Burgh de Schelde is overgestoken. Overigens hebben de Franschen nog geen vijandelijkheid tegen de forten op den linker-oever gepleegd of liever kunnen plegen, uit hoofde van het water. — De belgische bladen spreken nog van het stellen van eenig versterkt schot op den regter Schelde-oever nabij het Melkhuis, om de kanonneerbooten, die den dijk schoon hielden, in bedwang te houden.

De maarschalk *Gérard* heeft zich eergisteren het meereindeel van den dag bij de batterijen en de loopgraven opgehouden; ook heeft hij dezelve gisteren met den hertog van *Nemours* bekocht. Waar *Lebould* zich in de beide dagen onthouden heeft, wordt niet vermeld.

De generaal *Goblet* is tot opper-kommandant der belgische genie benoemd geworden. Hij heeft zich bereids naar Antwerpen begeven, om de verdediging der stad te besturen, in geval de citadel dezelve beschoot.

FRANKRIJK.

PARIS, den 3den December.

Bij het ministerie van oorlog is het bericht ontvangen, dat de maarschalk *Gérard* de citadel van Antwerpen heeft opgeëischt, doch een weigerend antwoord heeft bekomen; en dat voorts de voorwaarden, door den Hollandschen bevelhebber aan de onzijdigheid der stad verbonden, zijn van de hand geworpen. Het een en ander moet de volkomen goedkeuring van het ministerie hebben weggedragen.

In de Oostelijke departementen is men ijverig bezig met de vestingen in staat van verdediging te stellen, en het observatie-logen aan de Maas en Moëze ontvangt dagelijks versterkingen. Intusschen verkeerden de ministeriele bladen steeds, dat het misstand de geringste waarschijnlijkheid is, dat men van de zijde zich aandad hebben te verdedigen. Het Pruisische kabinet zoude, den gevolgd van de plegtigste verzekeringen, dat het Fransche leger niet verder dan Antwerpen zoude gaan; eenen geheel anderen toon hebben aangenomen; en nog gisteren, zegt men, heeft de Russische gezant, depeches, die hij reer onlangs had ontvangen, aan zijne ambtgenooten alhier medegedeeld, en de meest vredelievende insigten aan den dag gelegd.

Ondanks het ministerie, heeft men door particuliere correspondenten reeds vernomen, dat het belegerings-korps van den beginne af, met vele zwagigheden, gedeeltelijk aan het ongunstig jaargetijde toe te schrijven, heeft moeten worstelen, en hoewel men ook geneigd is, om van den moed en de volharding der Fransche krijgslieden het beste te gelooven, zoo schijnt echter, dat onder deze eenige der meest bezoldigde dagbladen, die yver te zijn bekropen, dat de expeditie, hetzij niet zonder groote opofferingen haar doel moet bereiken, hetzij geheel mislukken. Het een en ander zoude van bedenkelijke gevolgen kunnen zijn. Het verloop van eenige miljoenen aan eene uitrusting, welke niet alleen weinig, byval vindt, maar die algemeen, als in het belang van Engeland geschiedende, beschouwd wordt, zoude een grooten invloed inde handen der oppositie een krachtig middel tot vermindering van de materiele met vrucht te bestriden, en zou bij een groot aantal gedeputeerden ondersteuning vinden, die ons, van de hand orde te handhaven, en langs dien weg vermindering van belastingen.

te verkrijgen, zich aan het gouvernement hebben aangesloten. Eene verandering van ministerie zoude alzoo noodzakelijk kunnen worden, en de gang van het bestuur dus op nieuw aan onzekerheid prijs zijn gegeven. Van nog meer gewigt echter zou de bedenking zijn, indien de geheele expeditie haar doel mogt missen en onverrichter zake terugkeeren. Doch daarenboven is in het geval de nationale troepen zoodanig zijn gekwetst en zoodanig geroegdoering vorderen, dat het zoodanig elk ander bestuur als het tegenwoordige moeilijk, zoo niet onmogelijk zoude vallen, om niet door eene meerdere krachtontwikkeling de beloften der terug te winnen. Het ministerie, dat zich in dergelijke omstandigheden met de leiding van 's lands zaken belast zag, zoude waarschijnlijk, van welke kleur het ook zijn mogt, door geenen anderen uitweg de binnenlandsche rust kunnen handhaven, dan door maatregelen, die door de overige mogendheden niet onverschillig konden worden aangezien, en dus eene meer wezenlijke vreesde, ten gevolge zouden hebben.

— De fondsen waren heden (3 December) genoteerd: de 3 pCt. kont. en op tijd 96,30; de 3 pCt. kont. 67,60; op tijd 67,75; Naprenten kont. 82,25; op tijd 82,15; Sp. perp. 57 kont; 56% op tijd; Cortes 131.

NEDERLANDEN

Amsterdam, den 7den December.

De uitgifte in massa van het metalen Kruis aan de daarop regthabbers, op den 1sten April dezes jaars met de bezetting van het kasteel van Antwerpen begonnen en achtervolgens aan het leger te Velde, de troepen in Zeeland, de bezetting van Maastricht en der overige vestingen voortgezet, is op heden, den vierden van Z. K. H. den Prins van Oranje, met de plechtige uitgifte van dat eresteekje aan de regthabbers te Gorinchem, Woudrichem en Loosdrecht, en die welke zich tegenwoordig in het 1ste en 2de groot militaire kommando bevinden, ten einde gebracht.

Bij die gelegenheid is alsnu ten laatste door Z. E. den Heer Directeur-Generaal van Oorlog uitgevaardigd de navolgende

DAGORDER

Bij de uitgifte van het metalen kruis, dat de Kapregt regthabbers in de vesting Gorinchem en onderhoorigheden, mitgaders in het 1ste en 2de groot militair kommando.

DEFFRE KRISSELINGEN

Onder gewigtige omstandigheden ontvangt gij het ereblijk uwer trouw aan Koning en Vaderland. Reeds wekt het geslacht eener in Europa beroemd geworden sterkte, den Nederlandschen krijgsmans tot nieuwe pligbetrachting op. Gij hebt u daarin steeds betoond, en zult daarin onder uwe waardige bevelhebbers, volharder, en zoo, met Verste en Volk, de onkrankbare rechten van Nederland handhaven.

Wapenbroeders! Voor uw eergevoel zal het onvergelyk zijn, dat het erekruis u, voor het eerst, op eenen dag versiert, welke het feest is der geboorte van uw Legehoofd, van den Prins van Oranje. Hij wees u het spoor der eer en der overwinning bij den Viersprong, bij Waterloo, bij Hasselt en Leuven. Hij heeft, met zijnen Koninklijken Broeder, aanspraak op uw vertrouwen, op onze liefde, op onze dankbaarheid.

Nederlandsch! Wapenbroeders! op nieuw ons, ook op dezen dag, aan Oranje verbonden! Met hem strijdende, zij onze leus, nu en altoos: » Met God, voor Koning en Vaderland. » *Leve de Koning!*

Gravenhage, 3 December 1832.

De Luitenant-Generaal, Directeur-Generaal van Oorlog, Da Eerkr.

Op deze wijze zijn de welwillende bedoelingen des Koning op eene voor de vaderlandsche strijders vereerende wijze vervuld geworden. Het belangrijke eresteekje, dat uit het geslacht, op den vijand bij Hasselt veroverd, vervaardigd is, en dat als zoodanig zijne historische waarde heeft, prijkt op de borst van duizenden Nederlanders; en getuigt alom van de vernuchtheid der ingezetenen aan Koning en Vaderland. Alom blijft er nog slechts hier en daar eene pontische uitgifte te doen aan sommige regthabbers, waarvan de opgave of altoos niet volledig was geschied, of die eerst nader hunne aanspraak hebben doen gelden. Er wordt met ijver gearbeid, om ook dezen zoo spoedig doenlijk, in het bezit van het bedoelde bewijs van aandenken te stellen.

De Staats-courant van heden behelst regstreeksche berichten uit het kasteel van Antwerpen tot den 3den dezer. Zij houden in, dat de approaches door de Franschen steeds met kracht werden voortgezet, zijnde op gemeld tijdstip, tegenover het bastion No. 2, tot zestig ellen van den voet van het glacis genaderd. Het terrein werd steeds door de onzen van voet tot voet betrukt, en men had alle reden om te gelooven, dat onze artillerie en hantarmen, aan de Franschen een aanzienlijk verlies van manschappen hadden veroorzaakt.

Den 4den dezer had de generaal Chasse een detachement werkers, onder bevel van den 2den luitenant der genie van Pollenboom uitgezonden, ten einde de voor en tusschen de beide lunetten gelegen huizen af te branden, welke operatie gelukkig, zonder verlies aan manschappen, onder het vijandelijk geweer van ten minste was gebracht.

Bij den aanval op den 2den, werd door den generaal Chasse een detachement van 60 manschappen naar het Kiel gezonden. Deze groote vijandelijke overmug, rukte dadelijk aan, een driehonderd Fransche vooruit zedende, welke eene hevige fusillade begonnen, welke de onzen, door het geschut van het kasteel, begonnen, dat wel beantwoord werd. Het detachement trok

op bekomen bevel langzaam en in goede orde terug. Het verlies aan onze zijde bestond in één man, die ten gevolge eener bekomenwonde in de handen der Franschen viel, en de andere drie gekweten. Aan de zijde der belegeraars scheen het verlies aanzienlijk grooter.

In den avond van den 2den is weder een klein detachement uitgezonden, om de beide eene hant station te maken op de Luitenant en Montebello, te verbranden en de linie der belegeraars te verontreinigen. Men was hierin volkomen geslaagd.

Bij het afgaan der bovenstaande tijdingen had de generaal Chasse nog geen antwoord ontvangen op zijnen laatsten brief van den 3den, aan den maarschalk Gerard. Gemelde tijdingen zijn aangekomen, dat de adelborst H. Hoek, welke laatste maandag met een klein vaartuig de citadel verlaten heeft, en niettegenstaande het hoogst ongunstige weder en het slechtste geweer, gedurende zijnen togt van de Schelde-oever, behouden te Bergen-op-Zoom is aangekomen.

Da een bericht van den kapitein ter zee Koopman, aan den generaal Chasse ingezonden, bleek voorts nog, dat de beide vrijwilligers, die, zooals in ons vorig nommer vermeld is, zich met het overbrengen van bevelen naar de Kommet belast hebben, geweest zijn de adelborst der 1ste klasse E. van de Velde en de adjunct-schrijver J. E. Kempe van Zr. Ma. kanonneerboot No. 6. Beide zijn in den avond van den 2den niettegenstaande het hoogst ongunstige weder, met een zeer klein bootje van voor de citadel de Schelde afgedreven en daarmede aan den Brabantewal verwaard, waarop zij dit vaartuig verlaten hebben en zonder ongeluk te worden langs den wal zijn voortgegaan en de Kommet bereikt hebben. Met het doorkomen van den vloed maken van de Velde en Kempe zich gereed om den terugtocht te aanvaarden, toen de bovengemelde adelborst Hoek, met despatches van Bergen-op-Zoom teruggekomen, op de Kommet aankwam. De twee adelborsten en de adjunct-schrijver hebben daarop op nieuw een steek bestaan gewaagd. In weerwil van den vliegendsten storm en het holle water, zijn zij met een klein vaartuig de Schelde weder opgevaren, en na velelei gevaar te hebben doorgestaan, behouden bij het door ons bezette fort Austruweel aangekomen, van waar zij langs den dijk de reis hebben voortgezet.

Voorts deelt de Staats-Courant berichten mede uit het fort Lillo van den 2den, welk fort altoos nog niet was opgeleicht. Na de opsluiking van Liefkenshoek was bij die twee festen niets belangrijks voorgevallen. Alleen was in den vorigen nacht eene Franse patroille, van de zijde van het fort de Perle, langs den Schelde-dijk tot aan den beer van het fort Liefkenshoek genaderd, doch daar, door eenige schoten uit zespanders van de avant van gemeld fort, begroot en tot den afloot gedwongen.

Berigten van de Schelde heden moegen alhier ontvangen, houden dat de schepen, die, zooals in de Antwerpsche bladen gemeld werd, woensdag morgen van voor Rijn Tabak en het fort St. Maria de Schelde afgesleept zijn, in den namiddag hunne nieuwe posities hebben aangenomen. De Kommet lag toen bij de Kruijschans genaderd, de Eurydice in het Willemsrak en de Prosperina voor Lillo.

Op de schelde heeft men gisteren aan den Vlaamschen wal brand bespeurd; het regte punt scheep niet bekend. Voorts zijn sedert gisteren middag, op het bevel van den heer schout-bij-nacht, Looze van Aduard, een twaalf onzer kanonneerbooten bezig met het beschieten, zoodanig van het fort St. Maria, als de Perle, welke beide fortten laatste door de Franschen bezet zijn en die zij wilens zijn te bewapenen; ook in die richting is op drie of vier plaatsen brand gezien.

In den nacht van woensdag op donderdag moet er naar hetgeen daarvan op de Schelde gehoord is, bij Antwerpen sterk gevuurd zijn. Ook in onze omstreken, aan de zijde van Antwerpen, wil men het geschutvuur bij aanhoudendheid, gisteren den geheelen dag en in den afgelopen nacht, hebben gehoord.

Naar het uit de belgische berichten schijnt te blijken heeft men de laatste stukken geschut, tot bewapening der batterijen van de eerste parallel, in den nacht van maandag op Dinsdag overgebracht. De loopgraven waren door den aanhoudenden regen en den weeten grond, in weerwil der aangebrachte rijbessen en plankendeelen, ten eenemale onbruikbaar; men heeft toen het besluit genomen deze laatste stukken, 16 in getal vlot de batterijen no. 7 en 8, maar over den open straatweg van Brychem, onder bereik van het geschut der citadel, te vervoeren. Een moorddadig vuur werd van het kasteel gelost en een groot aantal manschappen en paarden bleven op de plaats, maar des niet te min gelukte het de stukken in batterij te brengen. Volgens die zelfde berichten, van de belgische zijde, zouden er weldra 87 stukken geschut en 44 mortieren geplaatst wezen.

De eerste schoten, door de Franschen gelost, zijn afgegaan van het centrum van de batterij No. 5, waar zich de maarschalk Gerard met zijn staf bevond, en alzoo niet, gelijk van de belgische zijde gezegd was, van het fort Montebello, t welk echter kort daarna heeft losgebrand. Het vuur der belegeraars heeft tot vandaag avond zes uren (dier woensdag morgen zes uren) aangehouden, is toen van wederzijden verstaakt, doch den volgenden morgen hervat, hetzelfde heeft, tijdens de Antwerpsche berichten, den 4den den geheelen dag voortgeduurd, en naar hetgeen men op de Schelde en in onze omstreken wil gehoord hebben, zou hetgeen heden nog aanhouden.

Het aantal zieken onder het fransch leger schijnt toe te nemen. Zoo men den *Messenger de Gand* kan gelooven, zouden er allere van de divisie, *Sébastien*, een vijf-honderd in de hospitalen tot Gent zijn aangebragt.

den 3den December. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is ingekomen de navolgende koninklijke boodschap met het daarbij gevoegd ontwerp van wet:

«**Edele Mogende Heeren!** De bepalingen, vervat in de drie eerste artikelen der wet van den 3den November 1830 (*Staatsblad no. 75*) en herzienwd bij die van den 28sten December 1831 (*Staatsblad no. 37*), zijn derzelver oorsprong verschuldigd aan den drang der omstandigheden, en kunnen naar ons inzien, in de tegenwoordige oogenblikken, nog niet buiten werking gesteld worden.

«**Middere noodzakelijkheid** is er echter om de buitengewone regtsmacht te handhaven, welke bij art. 4 der eerstgemelde wet, in verband met die van 1 December 1830 (*Staatsblad no. 86*) is ingesteld; wij vinden dus geene zwaarigheid om de geregelde vervolgingen op dat stuk aan de gewone regter en de algemeene voorschriften der wet over te laten.

«Tot dat een en ander strekt het ontwerp van wet hetwelk wij U. Edel Mogenden, bij deze aanbieden, in het vertrouwen dat hetzelfde ook de goedkeuring uwer vergadering zal kunnen wegdragen.

«En hiernede bevelen wij U. Edel Mogende Heeren! in Godes Heilige bescherming.

Het ontwerp van wet luidt als volgt:

«**Wij WILLEM, kon. van Nederland,** hebben genomen dat de wetten van 3 November 1830 (*Staatsblad no. 75*) en van 28 December 1831 (*Staatsblad no. 37*) bij de wet van den 28sten December 1831 (*Staatsblad no. 37*) veranderd, met den eerste Januarij des jaars 1834 van rechtswege vernietigd, en op 1 Januarij 1834 van rechtswege vernietigd, en op 1 Januarij 1834 van rechtswege vernietigd, en op 1 Januarij 1834 van rechtswege vernietigd.

«Dat onder tusschen de wettelijke bepalingen, in art. 1, 2 en 3 der eerstgemelde wet vervat, bij voortdoring van kracht behooren te blijven, uit hoofde der omstandigheden waarin het Vaderland nog steeds verkeert.

«Zoo is het, dat wij, den raad van State gehoord en met gemten overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

«**Art. 1.** De bepalingen vervat bij art. 1, 2 en 3 van de wet van 3 November 1830 (*Staatsblad no. 75*) worden bij deze vernieuwd, en zullen blijven in volle kracht tot den 1sten Januarij 1834.

«**2.** Wij bevelen ons voor, om de tegenwoordige wet buiten werking te stellen, indien de omstandigheden zulks voor den 1sten Januarij 1834 niet toelaten.

«**3.** Zij zal van kracht zijn te rekenen van den 1sten Januarij 1834. Lasten en bevelen enz.

«Deze stukken werden aan de afdeelingen verzonden.

«Ingekomen zijn 5 petitiën, die aan de commissie verzonden werden, als: twee betreffende het gemeentelijk en van een apotheker te Bosch tegen de wet op den landbouw, van een aantal stijfelmakers te Zaandam en aan den Zaan, over het ontwerp van wet op het gemeentelijk, en een petitie houdende bezwaren op de voorgedragene wet op de suiker, verzoekende de requestanten dat die voordragt niet worde overwogen dan nadat zij hunne andere verzoeken daartegen zullen hebben ingezonden.

«De commissie doet, verlag bij monde van de heeren *W. G. van Nieuwenhuis* en *K. Knipkerst* op vier petitiën. De eerste, van *Justine W. van Nieuwenhuis*, voorman *W. G. van Nieuwenhuis*, ibidem, woonachtig te Londen, die zich beklagt over de verpachting door de Staat van een ten gunste van hare vader door de Staten-Generaal genomen besluit op den 26 Augustus 1778, wordt ter zijde gelegd als liggende buiten de werkzaamheden der Kamer. De drie andere zullen ter griffie worden nedergelegd, en de verdagen gedrukt.

«Zij zijn van 64 broodbakkers ten platten lande in Noord-Holland, van 16 landbouwers te Voorst, in Gelderland, en van een stijfelmaker te Groningen, welke allen hunne bezwaren inbrengen ten aanzien van de voordragt van wet op het gemeentelijk, en bezwaren daartegen opperen.

«Daarna is de vergadering in comité-generaal bijeen gekomen, en heeft de minister van buitenlandse zaken van de beide Kamers der Staten-Generaal eene staatkundige mededeeling gedaan. Men verhaalt, voor zoo ver dit bekend geworden is, dat dezelve een verslag van den verderen loop der onderhandelingen heeft ingekonden sedert de laatste door den minister in November jl. gedane mededeeling. Het Pruisisch verdrag, dat men verwacht had dat de weinige overgeblevene geschilpunten zou bijleggen, en in het een en het ander te Londen vond, werd later door Engeland en Frankrijk ter zijde gelegd. Door de beide rijken werd toen verlangd, dat voor het voortzetten der onderhandelingen het bij de 24 artikelen aan Nederland en België toegestane grondgebied door de beide partijen zoude worden bevestigd. Deze zijde werd bij hen echter op het sluiten van het Pruisisch verdrag aangedrongen, waarna alle onderhandelingen met de Mogendheden zonden zijn afgelopen en die tusschen de beide partijen aangevangen. Beide rijken sloten onderling een verbond tot het gewapend ten uitvoer leggen der 24 artikelen. Er werd dan ook werkelijk een embargo op vele onzer koopvaardijochepen gelegd, en eene vereenigde vloot kruiste voor onze kusten. Onderscheidene nota's, die de Kamer zijn overgelegd, werden door onze gezanten met het Engelsch en Fransch bestuur gewisseld over deze wederrechtelijke daad, waarvan de laatste van *Jhr. Dedel* onbeantwoord gebleven is. Daarna rukte een Fransch leger België in, met het doel om het kasteel van Antwerpen op te eischen. Die oproeping had plaats, doch de overgave van het sluiten van een vrede-verdrag, werd geweigerd. Daarna wordt die sterkte belegerd. Intusschen eindigde ook een ander geschilpunt, dat inderdaad onbetekeneend in zich zelf was, dat de hoven der hoofdbewerkers van den opstand in het Luxemburgsche gebied, doch ten gevolge van de bescherming van het opvoert tot allerlei moeilijkheden aanleiding gaf. De heer *Thorn* werd vrijgesteld, nadat door het bestuur in België de bewijzen werden

bijgebracht van het staken van alle vervolgingen tegen Luxemburgers, welke bewijzen door de Mogendheden werden aanvaard. De hem daarna in vrijheid te stellen. Verder heeft de staat van zaken geene verandering ondergaan. Z. Exc. moet zijne rede geëindigd hebben met te verklaren, dat er omstandigheden zijn, waarover het zwijgen het doelmatigste is, hoewel elk oprecht Nederlander een gevoel kent, dat ook in Europa weerklinkt, dat van *verontwaardiging*!

«**Z. K. H. de Prins van Oranje**, is gisteren avond alhier aangekomen en met veel geestdrift in deze stad ontvangen. Hoogst-dezelfde vertrek schijnt spoedig weder te zullen plaats hebben. Heden is de verjaardag van Z. K. H. met gebruikelijke plegtigheden, het uitschieten van vlaggen, het bespelen van het klokkenspel, het heiden van eene groote parade der bezetting, aan het hoofd waarvan de muzik der schutterij zich gesteld had, gevierd geworden.

F R A N K R I J K. Parijs, den 3den December.

«Van Bordeaux schrijft men dat het verblijf der hertogin van Berry te Blaye, aldaar en in de zuidelijke departementen over het geheel, eene groote spanning heeft te weeg gebracht. De aanhangers van het vorig bestuur zonden zich in massa vooral te Marseille, en Nîmes vereenigen, om bij de eerste gelegenheid eene poging te wagen. Reeds zijn eenige regimenten naar die departementen opgebroken.

«Te Laon, Tours, Troyes, Besançon en onderscheidene andere plaatsen heeft de stedelijke raad even als te Straatsburg begrepen, dat er geene termen waren om den Koning een adres van gelukwensching aan te bieden. De beide commissarissen van het Koninklijk gerechtshof houden zich nog steeds bezig met het verhoren van een aantal getuigen, wier verklaringen echter tot nu toe de waarheid niet hebben ontdekt. De oppositie-bladen meenen nog steeds dat de geheele aanslag een maatregel van politie is, om de al te groote gerustheid van ingezetenen en afgevaardigden tegen te gaan en langs dien weg het gouvernement meer ondersteuning te doen vinden. Een der zonderlingste bedenkingen van dien aard is dat het gevonden pistool van zoodanig maaksel is dat er niet te gelijk een kogel en een prop op kon geladen worden; daar nu een der adjudanten van den Koning zich heeft laten ontfallen dat het papier tegen den kop van zijn paard is gevlogen, maakt de *Temps* niet zonder waarschijnlijkheid hieruit op, dat het geweer niet scherp is geladen geweest. Evenzeer blijft er iets geheimzinnigs rusten op de vrouw of meisje, dat gezegd werd het schot te hebben afgewend; het is namelijk bij nauwkeurig onderzoek gebleken, dat zij reeds eenige dagen te voren, zoo niet bij den minister *Thiers*, dan toch aan zijne bureaux geweest; dat zij voort in hare genoemde geboorteplaats Berjues niet bekend is, maar wel den Koning onlangs om een voorschot van 40 duizend franken gevraagd had, om zich te Dinkerken te vestigen. Het een en ander geeft nu tot vermoedens aanleiding dat ook hare tegenwoordigheid niet geheel toevallig was. Het een en ander wordt echter door de ministeriele bladen als een verzinzel uitgekreten.

(Zie de fonds-notering hierboven.)

D U I T S C H L A N D.

Frankfurt, den 3den December.

«Volgens berigten uit Rijn-Beijeren, zoude men chanc-bedacht zijn om het bruggenhoofd bij Gernersheim, waartoe het plan reeds sinds lang gereed was, te voltooien; er waren reeds commissarissen der bondsvergadering tot dat einde benoemd.

«De eerste kolonne der Beijersche troepen naar Griekenland bestemd is reeds den 22sten der vorige maand te Inspruck aangekomen.

«Uit Turijn schrijft men van de laatste dagen der vorige maand, dat de Sardische armee binnen korten tijd voltallig zoude worden gemaakt; dat is tot eene sterkte van ongeveer 60 duizend man gebracht, in plaats van 28 duizend, zoo als dezelve telt. Deze krachtontwikkeling was door de omstandigheden noodzakelijk geworden; de tegenwoordige staat van zaken kan niet van duur zijn, en in plaats van het liefkoosd denkbeeld der mannen van het juiste midden; eener ontwapening namelijk, moest men zich veel meer op groote gebeurtenissen voorbereiden. De geest zoo wel in Opper- als Midden-Italiën liet veel te wenschen, en kon bij de geringste aanleiding zeer bedenkelijk worden. De gouvernementen zijn dus tot alles voorbereid, en verdedigden haare waakzaamheid sedert de correspondentie van den zaakgelatirde lord *Sejmour*, in de engelsche dagbladen opgenomen, aan de ontvreddenen als het ware een steunpunt heeft doen kennen, hetwelk hen zeer in hunne voornemens te paskomt. Wanneer men in aanmerking neemt, hoewel de geheimhouding aan de Engelsche diplomatie eigen is, dan is het naauwelyks denkbaar dat deze belangrijke briefwisseling zonder voorkennis van het gouvernement openbaar zoude zijn gemaakt. Men verzekert wel is waar, dat lord *Palmerston* zich daarvoor zeer verstoord heeft betoond; doch zoo lang hij zulke door de ernstige bestraffing van hem, die deze ontroef hebben gekregen, niet duidelijker bewijst, mag men met reden aan de opeghheid van dit voorgeven twyfeld. Intusschen heeft deze openbaringsmaking aan de hoofden der liberale partij in de legation nieuwen moed gegeven, daar zij zich als het ware in hunnen opstand tegen het Pruisisch gezag zien aangemoedigd. De engelsche bewindslieden, spelen een gevaarlijk spel, want er is niets gemakkelijker dan de ontevredenheid aan te stoken, en zoo wij ons niet bedriegen, zoo werd reeds een gedeelte der Zwitsersche troepen in Pruisische dienst door de liberale partij omgekocht. Indien bij eenen nieuwen opstand de gewapende magt haren pligt verzaakt, zonden de gesloten door den Kerkelijken Staat en door geheel Italiën, niet te overzien zijn.

